

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg har et par spørgsmål til fru Birthe Rønn Hornbech. De er måske lidt vanskelige, men jeg er sikker på, at fru Rønn Hornbech har forberedt sin tale meget grundigt, så hun kan nok svare på dem.

Fru Birthe Rønn Hornbech sagde, at vi bruger alt for mange ressourcer på fattigdomsflygtninge, der nok har et velbegrunnet ønske om en bedre tilværelse, men ikke kan eller skal hjælpes over asylpolitikken.

Videre sagde fru Birthe Rønn Hornbech: Endelig kæmper vi i højere og højere grad med lykkeriddere og plattenslagere, som i ly af asylsystemet tager pladsen op for reelt forfulgte mennesker.

Jeg står her med en fremragende bog, som vi fik forleden dag, »Håndbog om indvandrere og flygtninge«, 2. reviderede udgave fra forlaget Kommuneinformation. Her kan man læse, at antallet af personer, som har modtaget asyl i de senere år – det slutter med 1993 – har været følgende: I 1993: 3.434, i 1992: 3.769, i 1991: 4.043, i 1990: 3.061. Det er tal i denne størrelsesorden hele vejen tilbage til begyndelsen af 1980'erne, altså i størrelsesordenen 3.000-4.000 pr. år.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad fru Rønn Hornbech har tænkt med det afsnit i sin tale, som jeg citerede. Hvor mange af disse 3.000-4.000 er fattigdomsflygtninge og lykkeriddere og plattenslagere? Er det en stor procent, eller er det en meget lille procent, eller er vore myndigheder slet ikke i stand til at se forskel?

Senere hen i talen var der også et afsnit om familiesammenføringsregler, som der også advares en hel del mod, og i den forbindelse vil jeg gerne også fra en statistik oplyse, at der i 1993 blev familiesammenført 1.255 personer, hvoraf de ca. 1.155 var ægtefæller og børn og kun små 100 forældre. Synes fru Rønn Hornbech, at det er et tal, der kan forskrække det danske samfund eller bare nogle i partiet Venstre?

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Jeg vil gerne kvittere for fru Birthe Rønn Hornbechs bemærkning om, at vi ikke skal dyrke forskelle, men i stedet for samles om det, vi har tilfælles. Og et andet godt citat med udgangspunkt i egne rødder: At møde andre med frisind. Det vil jeg gerne kvittere for.

Dernæst vil jeg gerne stille et spørgsmål til fru Birthe Rønn Hornbech, der ikke gjorde så forfærdelig meget ud af den del af udlændingepolitikken, som er integrationspolitikken, altså det, vi skal klare herhjemme inden for vore egne grænser. Er fru Birthe Rønn Hornbech enig i, at denne del af udlændingepolitikken er lige så vigtig – ja, næsten en forudsætning for, at vi kan klare en hel og vellykket udlændingepolitik? Og er fru Birthe Rønn Hornbech i den forbindelse enig i, at vi for at løse den opgave må løse de boligsociale problemer, der findes i de områder, hvor især flygtninge og indvandrere bor?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Arne Melchior har helt ret i, at jeg har forberedt min tale godt – det synes jeg da selv – men taletiden er jo begrænset. Når jeg nævner fattigdomsflygtninge og plattenslagere, er det selvfølgelig, fordi jeg mener, at det er et stort problem, at vi har så mange asylsøgere, hvor det jo også viser sig, at vi efterhånden er ved at være nede på, at det kun er en tredjedel af asylsøgerne, der kan få asyl. Derfor er det helt afgørende, som indenrigsministeren også har været inde på, at sagsbehandlingen nedsættes, så plattenslagere og fattigdomsflygtninge hurtigt kan udsendes.

Hvad angår familiesammenføringerne, er vi altså stadig af den opfattelse, at vi ikke bryder os om arrangerede ægteskaber, og at vi ikke bryder os om omgåelse af indvandrerstoppet. Det har ikke noget med antallet at gøre.

Til hr. Hans Peter Baadsgaard vil jeg sige, at jeg udmærket lagde mærke til, at mine bemærkninger om det fælles menneskelige var meget lig hr. Baadsgaards, så det er bestemt rettet mod dem i debatten, som så gerne kun vil tale om forskellene.

Jeg havde jo som sagt kun 15 minutter, men jeg er selvfølgelig enig i hr. Hans Peter Baadsgaards bemærkning om, at integration er utrolig vigtig, og vi mener altså, det først og fremmest er et holdningsspørgsmål, også hos udlændingene selv, at de også selv må tage ansvaret for deres integration. Men det følger selvfølgelig også af det, jeg har sagt om midlertidig opholdstilladelse, at vi ønsker, når vi taler om flygtninge, at det skal være en integration med henblik på tilbagesendelse, når forholdene bliver bedre.

Hvad endelig angår de sociale problemer, er det helt afgørende, at der ikke dannes subkultu-